Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: ”Kun en Spillemand”, i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867562023952/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

nen skyllede ned! Det stakkels Barn der er tilbage! Bedstefaderen var den eneste, hun havde!»

»Hendes Moder var af vort Folk,« sagde *Joel* og tilføiede i en noget stolt Tone: »Vor Menighed lader ingen af Sine lide Nød. Jeg Gamle faaer ogsaa mit Brød og jeg vil dele det med hende, faaer hun ikke Plads ved en Rigeres Bord. I den Christnes Huus bør sig jo den Christnes Barn!» tilføiede han saa sagte, at det var umuligt at høre det.

»Barnet er hos os!« sagde *Maria,* »lad det i Guds Navn blive der, til det kan faae det bedre! Koger Gryden til tre Munde, saa koger den ogsaa til den fjerde med!»

Næste Aften, sildigt, da det var mørkt og stille i Gaderne, vandrede igjennem Byen ned mod Skibsbroen en lille Skare; forrest i den var Skrædderen med sin Lanterne, ham fulgte *Joel,* med Byldten spændt paa Nakken og med Spaanæsken under Armen. *Maria* gik bagefter med *Christian* og *Naomi.* Den lille Pige græd, *Joel* kyssede hende paa Haand og Pande og steg derpaa ombord paa Jagten. Kun lidt blev der talt, tause stode de nu ved Bolværket, hvor Tougene løsnedes.

Og *Christian* saae ved den aftagende, stigende Maane, at de hvide Seil udfoldede sig, at Skibet gled hen ad Strømmen, og *Joel* stod der ude med Spaanæsken under Armen; alle Omrids viste sig saa bestemte i det usikkre Maanelys.

Digteren fortæller om Zigeunerne, der løste deres døde Høvding ned af Galgen, gav ham Krone og Purpurkappe paa, lagde hans Liig i den dybe Strøm, der vilde bære det til Ægypten, hvor det skulde sidde i den store Pyramide; en lignende Tanke fyldte Drengens Sjæl, han syntes at *Joel* med den Døde drog til et fjernt, fjernt Phantasieland, maaskee laae det ikke langt fra Jerusalem, Jødernes kongelige Stad.

»Hvor det ligner Rhinen nede ved Maintz!» udbrød Skrædderen og pegede hen over Fjorden til den nærliggende Ø Thorseng.

»Herre Gud!« sagde *Maria,* »hvor kan Du nu tænke paa saadant noget! vi skulde dog være lidt anderledes stemte, om det ogsaa er en Jøde, vi begrave! De stakkels Folk, heller ikke i Døden have de Ro! De maae reise for at komme i Jorden!» Tungsindig saae hun efter Skibet paa Fjorden.